

det Haab, at der maatte en Gang i Tiden kan komme noget ud af det. Hvis den ærede Minister og hans 5 sagtyndige gaa til Kommissionen med saa løslige Forventninger, at der maatte en Gang i Tiden kan komme noget ud af det, bestyrker det den Frygt, jeg udtalte for, at den talrige Repræsentation, som Regeringen faar ind i Kommissionen, kan hidrage til, at denne Kommissions Arbejde forsumper. Den ærede Ministers Forgænger var heller ikke saa fordringsfuld med at saa Medlemmer ind i Kommissionen. Efter det oprindelige Forslag, skulde Ministeren kun have et frit valgt Medlem og den ærede Ministers Forgænger stillede heller ikke større Fordringer end at have et Par andre Medlemmer, og dette Par er jo nu i den ærede Ministers Haand blevet til fire, og i Stedet for, at vi tidligere troede, at vi kun havde med Indenrigsministeriet og maatte noget med Justitsministeriet at gøre, for saa vidt angaar Retsforholdet, saa ses det, at under den nuværende Ministers Ledelse skulle vi ogsaa have med Kirken at bestille. Jeg frygter for, at det vil hyderligere vanskeliggøre Sagen. Jeg skal lade forstillelige andre Bemærkninger ligge af Hensyn til at Middagskloften jo har ringet for adskillige Medlemmer og indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg fastholder min Stilling fra før lige over for de foreliggende Endringsforslag.

Ordføreren (R. Nielsen): Hvor fristende det end kunde være at udtale sig om ikke saa af de Bemærkninger, der ere faldne, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt, jeg tænker, at vi allejammen helst ønske at slutte Forhandlingerne snarest muligt. Det forekommer mig, at der er en Forskel imellem de Indvendinger, der gøres mod Flertallet fra det ærede Medlem for Ringsbøbing Amts 1ste Valgkreds (S. E. Christensen) og fra andre Talere, idet jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem særlig lagde Vægten paa, at Valgene skete i større Udstrækning fra dette Ting og Tinget oven over, altsaa fra Rigsdagen, medens han lagde mindre Vægt paa Valget af Landboere ude fra. I den Henseende har jeg ikke haft noget stærkt personlig Duffe hverken til den ene eller anden Side og snarere i modsat Retning end det ærede Medlem. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) begyndte sine Udtalelser med, at hans Forventninger delvis vare blevne skuffede, og denne Udtalelse kan jeg til en vis Grad give min Tilslutning. Naar jeg kunde raade fuldt og helt for, hvorledes jeg vilde have en saadan Kommission sammensat, fik den heller

ikke den Sammensætning, som jeg her i dette Øjeblik som Flertallets Ordfører har talt for, men jeg har ment, og jeg mente med nogen Høje, at naar vi, som Udtalelserne ved 1ste Behandling og i Dag bære Vidne om, i alt Fald nære noget Haab om, at denne Kommission i sig kan bære Spiren — det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds har Væren for dette Udtryk — til noget stort og godt, og Væsenmærket for Kommissionens Sammensætning ikke bliver forandret — og det tror jeg ikke den bliver ved Flertallets Indstilling — saa maa vi søge at tage den Indstilling, som det er mulig for os at gennemføre, og jeg ser ikke nogen egentlig Væsenforskel mellem det af Flertallet og det af Mindretallet stillede Forslag. De 2 Husmænd komme ind i begge, og det bliver væsentligt de samme Landboforeninger, som man tænker sig komme til at virke ved Indstillingen af de Mænd, der skulle deltage i Arbejdet, og i Tallet af Mænd er Forskellen kun 1. Den væsentlige Forskel bliver, forekommer det mig, egentlig den, at det fra Ministerbordet udtrykkelig er udtalt, at min, da jeg først havde Ordet, udtalte Forudsætning om, hvorledes Kommissionen skulde sammensættes, var fuldt besøjet, saaledes at Flertallets Forslag har Udfigt til at føre den Tanke, som vi alle ønske at fremme, ud i Livet, medens de andre Forslag ikke have samme Udfigt, og derfor skal jeg meget anbefale at stemme for Flertallets Endringsforslag. Jeg kan saa godt forstaa og dele den Tanke, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds et Par Gange har nævnt: „alt for, men ogsaa alt ved Folket“, men naar vi blive paa Mellemstandpunktet ogsaa der, kunne vi vel være enige om, at i den store Landbokommissions Tid var Folket ikke modent og med til det; der var alt for Folket, og det var en lys og god Tanke i det højere Sag, der gav sig Udtryk og blev til stor Velsignelse ud over Landet. Nu ere vi komne saa meget længere frem, at vi kunne sige: ved Folket. Det maa vi ikke ved denne Kommission, men vi ere komne saa langt frem, at hvis vi tænke os fremad i Tiden, og man atter skulde have en lignende Kommission om Hundrede Aar, saa er maatte den Tid oprunden, da man er kommen bort fra „alt for“ til „alt ved“ Folket. Men Tilstanden i det nuværende Øjeblik er af den Bestaffenhed, at vi maa se at høje sammen dem fra oven, der sige „alt for Folket“, og som vi maa haabe mene i alt Fald noget dermed, og saa dem fra neden, der sige „alt ved Folket“, og som derfor søge at saa saa mange som muligt af de selvstændige i Folkets egen Repræsentation